

Pozor na kvetoucí trávy

22.06.2020

MVDr. Martin Grym

Současné období je velmi rizikové ohledně trávnicích osin. Osina je de facto trávnicí semeno obalené v ochranném obalu, které se říká pleva nebo plucha. Co je ale dobré pro semínko trávy, není dobré pro zvukovod psa.

Každý zkušený chovatel ví, že osiny jsou v letním období velmi svízelné a úporné, a že vyvarovat se jich je obtížné. Problému nepomáhá ani současná tendence a móda ponechávat trávu na městských pozemcích a parcích přerůst, s cílem vytvářet biotopy pro užitečný a hmyz a především zabraňovat odparu z půdního pokryvu. Zvláště nebezpečné jsou různé druhy ovsíků a ječmen myší.

Máte-li zároveň plemeno psa s převislými boltci, může se pro vás stát začátek léta dost frustrujícím. Každá osina ve zvukovodu psa je totiž jako voucher k návštěvě veterináře. Vytáhnout osinu svépomocí je v naprosté většině případů nemožné. Veterinář musí použít otoskop s kvalitním osvětlením a především speciální kleště, kterými osinu opatrně ze zvukovodu odstraní. Často navíc nezůstává u jedné osiny a lze jich postupně z jednoho ucha vylovit více.

Příznaky osiny v uchu jsou poměrně snadno rozpoznatelné. Jde většinou o náhle vzniklou bolest v oblasti hlavy: intenzivní třepání hlavou, náklon hlavy na jednu stranu a bolestivost boltce. Osiny mohou do zvukovodu a potažmo i do středního ucha zanést různé nebezpečné bakteriální infekce a vážně poranit bubínek, proto je potřeba osinu co nejdříve odstranit. Tuto proceduru většinou není možné provést bez sedace psa či anestézie, proto po objevení problému psa již nekrmte a co nejdříve navštivte veterinárního lékaře.

Osiny však nenavštěvují pouze psí zvukovody. Nemalá část z nich se dostává do organismu psa přes kůži – nejčastěji v oblasti meziprstí předních končetin, kde posléze způsobují hnisavé záněty a mohou cestovat do končetině dále do těla.

Snad nejnebezpečnější místo pro průnik osin do organismu jsou však dýchací cesty (nosní dutina, průdušnice a plíce). Najít osinu na těchto místech a především ji úspěšně odstranit bývá velmi obtížné, ne-li nemožné.

Základem je tedy prevence: ačkoli to může být těžké, snažte se vyvarovat venčení v místech, kde je vysoká tráva. Mějte psa na vodítku a mějte pod kontrolou jeho pohyb. Tráva zasahuje i do chodníků, takže v bezpečí není pes často ani na betonu. V případě, že jste po venčení zjistili, že pes třepe hlavou, kulhá a olizuje si tlapku, popřípadě frká nebo kašle, návštěvu veterináře neodkládejte.